

# SAGRADA CONGREGACION DE RELIGIOSOS

## DECRETUM DE RELIGIOSIS SERVITIO MILITARI ADSTRACTIS

Militare servitium, quod neglecto clericalis immunitatis privilegio a civili potestate religiosis et sodalibus Societatum vitae communis imponitur, divinam vocationem et spiritum religiosum, ut experientia docet, in discrimen facile adducit. Ut tam gravi occurreretur periculo, Apostolica Sedes peculiare normas constituere et cautelas inducere opportunum ac necessarium putavit.

Hoc ducta consilio, Sacra Congregatio Negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, die 1 ianuarii anno 1911, Decretum "Inter reliquas" edidit, speciali approbatione Sancti Pii X confirmatum, ipsumque interpretata est et in usum deduxit iteratis declarationibus, veluti diei 1 februarii 1912, 15 iulii et 30 novembris 1919, 16 martii 1922.

Cum tamen condiciones in quibus servitium militare in praesens obitur, postremis hisce temporibus valde sint mutatae, cumque praeservationis media efficaciora in promptu habeantur, expedire visum est totam rem ex integro ordinari.

Quapropter, re mature perpensa in Plenario Coetu Eminentissimorum Patrum et accedente Ssmi. D. N. Pii Pp. XII approbatione in Audientia diei 30 iulii anni 1957, eadem Sacra Congregatio quae sequuntur statuere decrevit.

### Art. 1.—*Notio servitii militaris*

Servitium militare, in hoc Decreto, intelligitur servitium ordinarium, quod, ex legum civilium praescripto, iuvenes religiosi primum in exercituum ordines asciti et sub potestate atque disciplina militari constituti saltem per semestre tempus, continuum aut intermissum, praestare debent, sive arma deferendo sive auxiliaaria servitia quaelibet, etiamsi solum ad sanitatem pertinentia praebendo.

### Art. 2.—*Vota perpetua et servitium militare*

Nemo potest ad professionem perpetuam valide admitti antequam servitium militare peregerit vel inhabilis ad idem absolute declaratus fuerit, aut iure quavis ratione ab ipso praestando in perpetuum liber evaserit.